

vendt herpaa og, saa snart et saadant opfindes — og der opfindes jo saa umaadelig mange gode Ting —, paabyde det som Tvangsforanstaltning overfor ethvert Motorkøretøj. Derved opnaar man den Kontrol, man bør have, med, at vore Medmennesker ikke overtræder Loven Gang paa Gang uden at lide Straf. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa en Kritik af de forskellige Kørehastigheder. Der er jo her saa overordentlig mange Forhold, der gør sig gældende, og nærmere Overvejelse heraf finder naturligere Sted i Udvalget. Jeg føler mig overbevist om, at den højtærede Minister absolut ikke vil staa fast ved de af ham her foreslaaede Kørehastigheder, og jeg vil antage, at Udvalget vil kunne forhandle sig til Rette og tage Hensyn til de mange forskellige Faktorer indenfor Samfundet, til alle de forskellige Omraader, hvor disse Køretøjer benyttes, saaledes at man, som jeg sagde før, nok bevarer Vejene fra at blive skadet, men ved Siden deraf ikke hemmer den naturlige Automobiltrafik, der allerede findes, og som selvfølgelig i forøget Grad vil komme. Der er dog endnu en Ting, jeg savner i denne Paragraf, nemlig Straffebestemmelserne for Overtrædelse af Kørehastighed. Straffebestemmelserne findes i § 32, men i den foreslaaede Ændring til § 32 affattes disse Straffebestemmelser saadan i Almindelighed, at det ikke af dem tydelig fremgaar, paa hvilken bestemt Maade man ønsker at straffe Overtrædelser af Kørehastigheden. Jeg maa meget henstille til den højtærede Minister at tage op til Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigt at optage Straffebestemmelserne for Overtrædelse af Kørehastigheden her i § 22. Det vil nemlig komme til at spejle sig betydeligt klarere for enhver Motorejer, hvis det hele staa samlet i denne Paragraf, hvor Kørehastighederne omhandles. Jeg mener, man bør have ganske alvorlige Bødestraffe for Overtrædelse af de Kørehastigheder, som Lovgivningsmagten fastsætter. Overtrædere er sikkert i mange Tilfælde sluppet med en overordentlig ringe Bøde; i Fremtiden bør man sikkert gaa til virkelig effektivt at straffe dem, der overtræder de fastsatte Kørehastigheder, idet jeg gaar ud fra, at Lovgivningsmagten naar til det Resultat at fastsætte saadanne Kørehastigheder, som er forsvarlige overfor Motortrafikken i al Almindelighed.

I Lovens § 25 foreslaas der indført en Ændring, som gaar ud paa, at der skal være Lygtetvang for Køretøjer. Denne Bestemmelse kan vi fra vor Side fuldt ud tiltræde,

idet vi mener — og det ærede Medlem, der talte for Socialdemokratiet, sagde noget lignende, at det er ganske uholdbart, at man har forskellige Bestemmelser paa dette Omraade i de forskellige Amtsrads kredse. Bestemmelserne bør være ens for hele Landet, og selv om denne Lygtetvang til at begynde med vil føles som en Gene for mange Landboere, bør vi dog en Gang vise, at vi herhjemme er kommet saa langt frem i Kultur, om jeg saa maa sige, at vi er kommet bort fra den gamle Idé om, at man ikke kan sætte en Lygte paa et Hestekøretøj. Jeg hilser derfor denne Bestemmelse med Glæde og haaber, at den bliver ophøjet til Lov.

I samme Paragraf foreslaas optaget en Bestemmelse om, at enhver Cykle skal være forsynet med et Katteøj. Denne Bestemmelse mener jeg, er meget heldig. Jeg hilser med Glæde, at der i denne Paragraf optages, om jeg saa maa sige, et bestemt Færdselsreglement for Cykler, altsaa bestemmes, at disse Køretøjer skal bevæge sig efter samme Regler som andre Køretøjer, d. v. s. i høje Side af Vejbanen. Jeg tror, det er i høj Grad paakrævet, at man endelig en Gang fastsætter disse Regler gennem Lovgivning.

Til § 26 har Ministeren foreslaet en Tilføjelse, som i og for sig er meget god, men som efter min Opfattelse er for vagt affattet. Der staa: „Stærkt lysende Lygter skal saa vidt muligt afblændes eller erstattes af svagere lysende Lygter, naar Køretøjet paa ubelyst Kørebane møder andre kørende eller cyklende“. Dette Udtryk „saa vidt muligt“ er jo et meget vagt Udtryk, og naar der staa et saadant vagt Udtryk i en Lov, kan man paa Forhaand sige sig selv, at Bestemmelsen saa at sige aldrig bliver overholdt. Jeg kunde derfor meget ønske, at der kom til at staa „skal“ i Stedet for „skal saa vidt muligt“. Det er nemlig ganske utilbørligt, at et Motorkøretøj i en mørk Nat kommer kørende med et Par Lygter, der lyser som et Par Fyr og blænder Hestene og Kusken paa et Køretøj, der kommer imod det, paa saa lang Afstand, at man overhovedet hverken ved ud eller ind; man ved daarligt nok, paa hvilken Side af Vejen man befinder sig, indtil dette Uhyre passerer en med ret stærk Fart. Jeg vil derfor anse det for heldigt, at der kom til at staa, at de stærkt lysende Lygter skal blændes, naar de møder andre Køretøjer, og paa saa lang Afstand, at man faar Tid til at sunde sig, til Uhyret kører forbi. Dette Udtryk „Uhyret“ er ikke sagt i nogen forringende Mening, men et Motorkøretøj virker jo i en bælgmørk Nat nærmest som et